

den dog et skridt på vejen. Det tror og håber jeg vil være karakteristisk for den måde, vi arbejder på, nemlig at hvis vi oplever, at der er steder, hvor vi kan få indflydelse, så går vi meget gerne ind og deltager i diskussionen og kommer med vores forslag, og hvis vi så oplever det som en egentlig forhandling, så vil vi meget gerne bidrage.

Det, som er kernen, er sådan set ikke en overvejelse af det offentlige forbrug som sådan, men af, hvor meget af det offentlige forbrug regeringen egentlig har sat adresse på, altså at man så at sige bruger pengene ude i kommunerne, men egentlig meget gerne selv vil tage ansvaret for dem. Statsministerens appetit på styring af kommunerne var jo sidste år så stor, at det var skolerne toiletter, vi var nået til, for også her ville staten tage ansvar. Det synes jeg er et kommunalt ansvar, og jeg synes, at det er rigtig velplaceret i kommunerne, og det skal de have plads til at løfte.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre i rækken af korte bemærkninger. Den næste er fra hr. Jesper Langballe, værsgo.

Kl. 16:51

Jesper Langballe (DF):

Som en meget hurtig bemærkning vil jeg lige sige, at når statsministeren i dag kunne holde denne opmuntrende tale, han holdt, samtidig med at det er sandt, at 1983-loven var optakt til en national katastrofe, så hænger det jo simpelt hen sammen med valget i november 2001, hvor De Radikale – Gud være lovet – blev sat uden for al indflydelse, og Dansk Folkeparti overtog den plads.

Men det, jeg i øvrigt ville, var at sige, at jeg ikke tror, at fru Margrethe Vestagers bemærkninger om dansk udenrigspolitik var noget tilfælde. Det er jo den linje, der har været den radikale igennem hundrede år. Tysklands strålende sejre har fyldt Europa med beundring, sådan sagde den radikale Scavenius i sommeren 1940. Man kunne blive ved med at citere: P. Munch, Bertel Dalggaard osv. Hele tiden har det været den der tilpasning til totalitære magthavere. Vi så det i forhold til nazismen, vi har set det i forhold til kommunismen, og vi ser det nu i forhold til islam, og jeg vil sige, at ...

Kl. 16:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at det er korte bemærkninger, og at den røde lampe lyser.

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:52

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, at vi ser forskelligt på det. Det, at Dansk Folkeparti reddede landet i 2001 og gav baggrund for, at statsministeren kunne holde den tale, han holdt i dag, tilskriver jeg Dansk Folkepartis selvfølelse, og det er jo sådan set fair nok, men der er altså gået et rigtig langvarigt arbejde forud for det bl.a. med reformer af vores arbejdsmarked, af vores skattepolitik osv. osv., hele den indsats, som blev gjort i 1990'erne. Og sidst, men jo selvfølgelig ikke mindst, bliver vi nok ikke enige om vurderingen af islam som en totalitær magthaverideologi. Jeg ser islam som en religion, lige så vel som jeg ser islam og andet misbrugt en gang imellem til undertrykkelse af værste karakter og til terrorisme, men det mener jeg ikke er kendetegnende for en hel religion.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jesper Langballe til anden korte bemærkning.

Kl. 16:53

Jesper Langballe (DF):

Altså, at islam er en religion, som samtidig er et totalitært tankesystem, der agerer hundrede procent politisk, behøver vi slet ikke kaste os ud i en diskussion om, fordi det er en kendsgerning.

Men jeg har et spørgsmål til fru Margrethe Vestager, som jo på ingen måde har overbevist os om, at hun ikke mente, hvad hun sagde om dansk udenrigspolitik. Jeg vil godt have lov til at læse højt, hvad Due Jensen på Grundfos har sagt:

»Jeg er som erhvervsleder meget betænkelig ved den mere aggressive udenrigspolitik, som der lægges op til fra regeringens side – og også fra visse oppositionspartiets side. Det er et oplæg til øget konfrontation. Konfrontation avler modkonfrontation, og vi er på vej til en ubehagelig optrapning i forholdet imellem Danmark og den muslimske verden. Det, mener jeg ikke, er i dansk erhvervslivs interesse. Det er i hvert fald ikke i Grundfos' interesse«.

Jeg vil gerne spørge fru Margrethe Vestager rent ud: Den kræmmermentalitet, som det her citat er udtryk for, er det noget, som fru Margrethe Vestager her på stedet vil tage ansvaret for? Der er jo ingen af os, der har sagt, at fru Margrethe Vestager har sagt: Nu vil jeg gå terroristernes ærinde. Jeg tror ikke engang, at fru Margrethe Vestager har tænkt det. Men det er jo det, fru